

tror, at det gjøre de næsten allesammen (Schrøll: Ja, saa maa de have meget Mere end 5 Millioner). Ja, Noget er da bedre end slet Intet. Den ærede Taler spørger dernæst, hvad det er for Sparekasser, der ikke kunne faae Laan i Bankerne. Jeg kan dertil sige, at de kunne godt faae Laan i Bankerne, men i den sidste Tid ikke uden til 7 1/2 pCt., medens de selv kun faae 4 til 4 1/2 pCt., det kunne de ikke bestaa ved. Men naar Statskassen kan faae den Rente, som den i Almindelighed faar af sine Penge, saa kan jeg ikke se, at der er Noget til Hinder for, at den laaner Penge til Sparekasserne. Sparekasserne kunne ikke opgive den Bestemmelse, hvorfor de ere oprettede, nemlig for at hjælpe med mindre Laan (Wille: Det er ikke Sparekassernes Hensigt). Ja, Sparekasserne er dog de, der hjælpe med mindre Laan (Wille: Sparekasserne ere til for Spareernes Skyld). Men naar de faae Sparepenge ind, maa de ogsaa laane dem ud, og det er da i Almindelighed mindre Laan. Men efter de sidste Aars daarlige Afgrøde ere Sparekasserne komne i den Stilling, at, da de fleste, der have haft Sparepenge staaende, have taget disse ud, have Sparekasserne ingen Penge haft til dem, der have trængt til Laan, f. Ex. for at faae Penge til deres Driftsomkostninger. Jeg tror altsaa, at Lovforslaget kunde være til Nytte, om ikke med Hensyn til Prioritetslaan, skjøndt der vel ogsaa mulig kunde hjælpes i den Retning, saa i alt Fald til at staae Udskillelse af Laan til deres Drift, som de kunne optage i Haab om i bedre Tider at kunne betale dem tilbage. Det er jo et Laan, der er Tale om, og ingen Gave, og der skal stilles Sikkerhed i gode Bærdpapirer, som jeg dog tror, at de allerfleste Sparekasser ere i Besiddelse af. Naar man spørger, hvorfor de da ikke anbringe dem i Bankerne, saa vil jeg sige, at det have de gjort en Tid; men de kunne ikke vedblive dermed, naar de skulle give 7 til 7 1/2 pCt. Rente, og de selv kun faae 4 til 4 1/2 pCt. eller i det Høieste 5 pCt., eftersom de nu ere indrettede. Naar Staten ikke har Tab, ser jeg Intet til Hinder for, at den laaner Pengene til Sparekasserne, og jeg vil derfor bede Regjeringen og Thinget om at vedtage dette Lovforslag. Det er blevet sagt, at det er et Reformforslag; men det kan jeg ikke forstaa, at, naar der er Tale om at begjære et Laan, saa skulde man komme ind paa Reformer; det kan jeg ikke begribe. Jeg skal altsaa anbefale Forslaget og bede Thinget at stemme derved.

G. Petersen: Jeg finder Tanken i Lovforslaget meget smuk, og det kan vist ogsaa gjøre sin Gavn, men saaledes, som det er affattet, tror jeg, at der er adskillige Ting deri, som maaste ere mindre heldige. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa de forskjellige Enkeltheder, som jeg herved tænker paa, men ikkun gjøre opmærksom paa

een Ting. Det hedder i § 1: „Sparekasser, der ikke yde deres Interessenter over 4 1/2 pCt. aarlig Rente“. Denne Sætning forekommer mig at være uheldig. I det Hele forekommer det mig at være uheldigt, at enkelte Sparekasser ere gaaede ind paa at give en højere Rente end 4 pCt. Jeg tror ikke, at det er heldigt hverken for dem, der spare, eller for dem, der skulle bruge Penge, naar der kommer et saadant Jobberi frem som det, der har været til Stede i de senere Aar; for at staae sig en Del store Kapitaler i de forskjellige Sparekasser; de ere derved blevene Konkurrenter af hinanden for at faae Folk til at sætte deres Penge ind. Jeg tror, at, naar der gives 4 1/2 pCt. af Sparekasserne, er det altfor høit i Forhold til det, man kan ønske vore Pengeforhold indrettede paa. Naar det dernæst i Lovforslaget siges, at Laanene skulle forentes med 4 pCt. (Stemmer: Ja, mindst 4 pCt.), ja, det bliver saa 4 pCt., saa bliver det egentlig et Jobberi til at faae saa mange Penge af Statskassen som muligt til 4 pCt., for igjen at give Interessenterne 4 1/2 pCt. Der er efter min Opfattelse noget aldeles Forkert heri. Jeg tror i det Hele, at de Sparekasser, der give deres Interessenter 4 1/2 pCt., ere ikke de, til hvilke Befolkningen i Reglen har mest Tillid. Den sidste ærede Taler fremstillede paa en meget sørgelig Maade, at alle Sparekasser vistnok trængte til Hjælp, og at det er ønskeligt at komme dem til Hjælp; det kan jeg dog ikke sige. Vi have f. Ex. en Sparekasse for Svendborg Amt, som i disse Dage har opgjort sit Regnskab, og det udviser mod Aaret forud et forøget Indtækt af et Par Hundrede Tusinde Kr. og en Forøgelse af flere Hundrede Konti, og det er dog en Sparekasse, som kun giver 4 pCt. og kun tager 4 pCt. af sine Laan. Jeg tror, i det Mindste efter den Erfaring, jeg har, at Befolkningen i sin Helhed slutter sig mere til saadanne Sparekasser, der ikke jobbe for meget med deres Penge, ikke forlange for høie Prioriteter og altsaa heller ikke bebyrdes med for høie Prioriteter i Haab om at faae store Kapitaler i deres Kasse. Jeg vil derfor ogsaa ønske, at til 2den Behandling „4 1/2“ pCt. maatte blive forandret til „4“; det vilde vist have en overordentlig gavnlig Indflydelse, navnlig paa de Fordringer, der ville blive stillede til Statskassen, hvis dette Lovforslag virkelig gaar igjennem, hvad jeg dog har nogen Frygt for ikke vil kunne naas.

Winther: Jeg vil kun sige, at jeg kan være ganske enig i, at der kan være andre Institutioner, der ogsaa kunne trænges til Støtte; men de, der søle saadan Trang, have jo ogsaa Ret til at fremkomme med Forslag derom. Saalænge imidlertid saadanne Forslag ikke foreligge, kan der jo ikke tales derom. Det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Schrøll) sagde, at Kreditforeningerne ogsaa kunde